

tak kajz won praji, budže ſo ſtačz, pschetož ton Miž nemože thacž, njech ſo ſtanje, dži, aby kajz thze.

Ale ton Sslepy wot fotrehož ton Evangelista poweda, može ton Kumschtjara derje. Jego Woči ſu zylje ſlepej, ſo won Proſhka n'widzi, ale tak borin hacž to Sſtowo ſakliniži; bydž widžaz, wjeri won je, a tehoodla ſtanje ſo jemu teiſch, kajz won wjeri. Taſke Sſtowo tak doſho hacž hjeschele ſame je, reci wot jenej Wieži, kotraž hjescheče neje, pschetož te Woči ſu temu Sſlepemu hjescheče ſacžimene, ale ſmolom na to Sſtowo, dokež won je wjeri, pschindie ta Wiež, kajz won ju wjerit je. Tak dyrbeli eži Wiczomniza teiſch čzinicž, hacž woni runje newidžihu, tak to možao hjesche, dyrbeli woni to tolla wjerici, dokež jeho Sſtowo mjeſichu, pschetož na Sſtowo ničio wjazy neſluſha, hacž jeno ta Wera.

To je ta vrijenja Schuka, kotruž my ſteho dienžniſheho Szenja wuknycž dyrbumy, menujzy: temu Sſtowu Božemu zrje ſtrobliwej Wutrobu wjerici a ſo wot njeho nič nedacž. Wot tajkeje Wjeru Bamž ničio newje, teiſch ničio wotnej newucži. Wy pak dyrbicke ſo wiedžicž a poſnacž ſo kſheszijansce Wutrobe ſu, kotrež Boje Sſtowo wot Wodacža tych Rjechow, niz jeno ſam ſcha ale teiſch twerdžje wjerja, a na tem nezwysluja, hacž runje ničio wot teho neczuja a newidža. Pschetož to ſame dyribi ſo haklej potom namakacž, a pschindž. Dži my twerdžje wjerili ſmy,

budže ſo ſtačz, ſo my je teiſch ſhonicž a prajicž budžem: O derje mi, ſo ja wjerit ſom! Eži druſy pak, jako Podjanszny, Turkojo, a Zidži, kotsiž wjerili nejſu, budža ſtačz a wofacž: Bohu ſkorženo tolla, ſo my wjerili neifimy! Štchu býdžiſche ſo teho nadžiat? Tak budža woni dyrbecž na Poſleteku wjericž, ale wone budže podorino a nebudže jim ničio wjazy pomhane, pschetož wone je doſho čakane.

To je to vrijenje, ſo my nedyrbimy zwyslowacž na Božim Sſtowi, hacž ſo wone runje džewne, newjerne a nemožne ſda bycž; Ale twerdžje na tem wobſtačz: Boh je to prajit, tehoodla buđe ſo to teiſch dyrbecž ſtačz. Pschetož ničto nedyrbi na to ladacž, hacž možne je; Ale jeno ſamo lutzy na to ladacž, hacž je Boh prajit je. Je je Boh prajit, da je won možny a wjerny, ſo won je čzinicž moje, tehoodla dyribi ſo wjerici. Štuz pak je wjerici nočze, ion leſtruje Boja, hacž najbolje. Taſkeho Rjecha dyrbumy ſo ſwjeru ladacž, ſo my na Božim Sſtowi nezwyslujem; Njech teiſch ſo ſda tak newjerne hacž jeno možno je, pschetož, ſchtož Boh praji, to budže ſawijesje dopeljnene. Tak mamy my Boje Sſtowo we Chčenzhy, we Wotkasanju, pschi Spowedži a we Prjedowanju, tudy reciž Boh ſam ſnami, a wot veže nas ſam wot Rjechow. To dyroimy my wjerici a ſa wjerno džeržecž, a kroblje na tem nezwyslowacž. To je ton vrijeni Thes.

II. We